

Yıl : 1 - Sayı : 3 - Ekim 2018 / Güz

Maarifhane

Sadece Şiir...

Mehmet Ali KATİPOĞLU - Fatih TEZCE - Recep ŞEN - Yılmaz YETİŞ - Musa AYDOĞDU - Ramazan ALTUN
Süleyman ALTUNBAŞ - Ahmet KAFKAS - Rahmi GENÇGÖR - Ünal GÜNEŞDOĞDU - Yasemin EROĞLU
Orhan KAVGACI - Hatice Ayşen AKTAŞ - Ayşe ÇALIŞKAN - Erol Mert UZUN - İbrahim AYDIN
Muradiye GÖKMEN - Faruk MÜRTEZAOĞLU - Elif DEĞERMENÇİ BAYCAN - Erol BOZDEMİR - Aydın KAYAR
Melahat ACAR - Ayşe Hatun AYDIN - Zeynep BAŞ - Oğuzhan SORUKLU - Nail Fırat AKAR
Müberra YILMAZ - Hüma Nur SEL - Emine Nur DURUKAN - Cemal Murat EKER - İrem Nur İNCE

MAARİFHANE

Şiir Dergisi

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünün
yayın organıdır.

Yıl:1 Sayı:3 (Ekim 2018/Güz)

Üç ayda bir yayınlanır.

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Adına

Sahibi Ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet Ali KATIPOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni

Fatih TEZCE

Editör

Recep ŞEN

Yayın Kurulu

Fatih TEZCE

Recep ŞEN

Musa AYDOĞDU

Yılmaz YETİŞ

Nuriddin ÇELENK

Kapak Fotoğrafi

Yörükler / Tatlı Elma Mahallesi

Baskı

KARDEŞLER Ofset Matbaacılık ve Reklam

Tabakhane Mah. Hacıbaşı Sk. No:12/A

Tel: 0362 543 89 23 - BAFRA

Yönetim Adresimiz

Bafra İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Gazipaşa Mh. Şehit Adem Yıldız Sk. 55400

Tel: 0362 543 10 97 - BAFRA

E-posta Adresimiz:

maarifhane@gmail.com

Sosyal Medya Hesapları:

🐦 @Siir_Maarifhane 📺 Maarifhane Şiir

Dergimiz ücretsizdir. Her hakkı
mahfuzdur. Yayınlanan şiirler izinsiz kullanılamaz.

Yayınlanan şiirlerin hukuki sorumluluğu
şiirlerin sahibine aittir.

Yayınlanan şiirlere telif ücreti ödenmez.

Dergimiz basın yayın meslek ilkelerine

uymayı taahhüt eder.

MAARİFHANE'YE MİSAFİR OLANLAR:

Alinyazımız - Mehmet Ali KATIPOĞLU / 1

Müjgân - Fatih TEZCE/ 2

Sır - Recep ŞEN / 3

Vasiyet-i Eylül - Yılmaz YETİŞ / 4

Bırakın Beni - Musa AYDOĞDU / 5

Tanı - Ramazan ALTUN / 6

Adını Andığım Tatlı Belamsın - Süleyman ALTUNBAŞ / 7

İyi Çocuklardık - Ahmet KAFKAS / 8

Yekvücut - Rahmi GENÇGÖR / 9

Ömür Geçer - Ünal GÜNEŞDOĞDU / 10

Yolcu - Yasemin EROĞLU / 11

Telkin - Orhan KAVGACI / 12

Mavi Kırıklığı - Hatice Ayşen AKTAŞ / 13

Kışmırime Özlem - Ayşe ÇALIŞKAN / 14

Kaldı İşte - Erol Mert UZUN / 15

Vefa - İbrahim AYDIN / 16

İncinen - Muradiye GÖKMEN / 17

Eylül - Faruk MÜRTEZAOĞLU / 18

Araf - Elif DEĞERMENCİ BAYCAN / 19

Düşlerimsin - Erol BOZDEMİR / 20

Tek Başıma - Aydın KAYAR / 21

Bekleyiş - Melahat ACAR / 22

Çatlamış Nar - Ayşe Hatun AYDIN / 23

Çocukluğum - Zeynep BAŞ / 24

Kumdan Kalenin Prensesi - Oğuzhan SORUKLU / 25

Büyüyünce - Nail Fırat AKAR / 26

Tavus Kuşunun Kuyruğu - Müberra YILMAZ / 27

Aşk Makamına - Hüma Nur SEL / 28

Akşamüstü - Emine Nur DURUKAN / 29

Ağlama Çocuk - Cemal Murat EKER / 30

Böyle Bitsin - İrem Nur İNCE / 31

ALINYAZIMIZ

Üç sayısı bir sırada üç çocuk oturduğumuz okul yıllarını, üçe kadar sayıp gözümüzü açtığımız saklambaç oyunlarını, yaprağını kopardığımız ve ‘seviyor’da yakalandığımız ‘seviyor sevmiyor papatyelerini’ , Allah’ın hakkı üçtür deyip defalarca affettiğimiz mahalle arkadaşlarımızı bize hatırlatsın diye; İlbahar Yaz Sonbahar diye sayınca üçüncü mevsimi hepimize yaşatsın diye, tevafukların en ‘güz’üyle Sonbahar/Güz sayımızla kucaklıyoruz sizi...

Altın sarısı yapraklar, maşuku toprağıyla buluştu...

Tek başına kalan Ardıç ağacı yoldan geçenlere görünmek için fotoğraflara girdi... Çakıl taşlarına düşen ikinci güneşi gölgesiyle dalgalara karıştı... Güz gülleri sağlı sollu selamladı rüzgârı...

Irmağın sevgilisine vuslatını görünceye kadar yolculuğumuz devam edecek... İrmak kavuşmaya şairler kavuşturmaya devam edecek...

Alinyazımızı yaşamaya biz sevda diyoruz...

Ve sevdamıza devam ediyoruz...

MÜJGÂN

Tam iki yüz şiir yazmış Kemal
Hepsi de Müjgân üstüne
Taksiciler oturmuşlar
Çay yudumlarken Emirgan'da
Tam iki yüz şiir yazmış Kemal.

Pazar filesinde aşk taşıyor kadınlar
Çimento renkli bakkal kese kâğıdında,
Bir ekmek, iki sevmek...

Müjgân çıkıp geliyor Tarlabası'ndan
Akşam olmuş iş çıkışı, dağılmış fabrika işçileri
İspanyol pantolonlar da moda
Hava yağmurlu, sanki yeniden yıkanmış paça...
Kıraathaneler üst üste dolu
Otobüste insanlar istif ve kopya
Vita kutularından devşirme
Saksılar çiçeklik olmuş pencerede.
Tam iki yüz şiir yazmış Kemal
Hepsi de Müjgân üstüne.

Müjgân'ın haberi var mı yalnız bundan?
Müjgân'ın adı var mı alfabede?
Müjgân yalnız bir kadın
Müjgân bir garip Anadolu
Müjgân'ın bir de babası var, kahr dolu...

Pencereleri açınca kadınlar,
Sokaklar birden Boğaz'a bakar
Martılar heyecanlanır vapurlar coşar
Bakkalın çırağı karşı apartmana mektup yazar.
İstanbul itfaiyesi çılgılık çılgılığa
Beyoğlu'nda bir gül yangını varmış
Pencerelerini açınca genç kızlar
Yangın kalplerindeki yaralarını...
Müjgân bir yalnız kadın
Sarı taksilerin lacivert şeridi kadar...

SİR

Leyla diyordum sana, hani bazen de Şirin,
Bilmedi kimse seni, çünkü sırrın çok derin.

Adını söyleyemem gizlidir dilde, canda,
Muhabbetin dolaşır, damarda akan kanda!

Yıkanır şelalende yorgun düşen ruhum,
Bu çetin cenkte sensin, benim en kavi zırhım!

Güzelliğinden almış, açan çiçek rengini,
Senin adını vermiş, bağban bulup dengini.

Sen varsın ötesinde baktığım aynaların,
Arasında saklısın açtığım sayfaların.

Ritmi artar kalbimin her duyuşta adını,
Yalnız seninle buldum, şu hayatın tadını.

Senin için savaştım herkes gülüp oynarken,
Ateş-i aşkla gönlüm fokur fokur kaynarken.

Çaresizler çaresi, yetiş son nefesimde,
Seninle dirileyim, tekrar ten kafesimde!

Yollara düştüm ben de, bak bağrımda yanıkların!
Hatıralar siyah beyaz, hepsi hâmuş tanıkların.

Ne dersin canlar canı, böyle mi essin rüzgâr?
Bir nebzecik lütfeyle, gönlüme gelsin bahar.

VASIYET-İ EYLÜL

Evlat bu gidiş mücbir namlu gibi bir çay çek
Dön geriye Eylül'den, mermi yivli üç ay çek

İhlamurdan ümitler bohçalansın sandıkta
Tıngırdatma küllüğü, çakmaktan usandık da

Sönmeye bırakılmış mısramızın dem/i/n/de
Kalmadı evlat farkı Mayıs'ta ölmenin de

Ah-u enin sayılsın yaksın bütün şiirler
Rabbim Eylül mezarlık maktullerse şairler

İlmekli yosunları heyhat birer birer say
Fasıllar kapandıkça mevsim de ediyor ay

Hevayadır bu meyil yokuşa hicran sinmiş
Avazımız hakikat Reyhani nefesinmiş

Melek'ül-Mevt ısrarcı belli ki vakit tamam
Zahir inkılap evlat ayakta anlatamam

Andelib sayılmayız gül rengine boyansak
Mavi gök uykusundan 'diril'dense uyansak

Erise dağlanmasa kalbimiz hücreleri
Semadan usan evlat gündüz ve geceleri

Layık olmak ne mümkün kül kadar rahmetine
El Hak inkıyad ettik razıyız zahmetine

Manadan yoksun hayal yer tutar uykumuzda
Sılasız ay ışığı SILA'dır kuyumuzda

İhtirmiş mermerlere diş bileyen var mıymış?
Lal etmiş yazgı evlat duy desem duyar mıymış?

Alnım ve yüzümdünüz sonsuzluk aynasında
Merhum 'halis'de evlat kalp ve kil kaynasın da

BIRAKIN BENİ

bırakın beni!
bırakın da, biraz kendime kaçayım
resim çizeyim
şiir yazayım
sosyal medyasız sosyalleşeyim

bırakın!
bırakın da, biraz kendimde kalayım
eskiden olduğu gibi
“Ömer gibi”
sevabımı, günahımı tartayım
ne söylemişim güne dair
ne hayırlar ekmişim
ne sevaplar eskitmişim
hesabını yapayım
iç hesaplaşmamı rahat yapayım

bırakın!
bırakın da, biraz kendimden kaçayım
esiri olmadan nefsimin
büyük cihadın mücahidi olayım
sağ elimle verdiğimden
sol elimle bîhaber kalayım

bırakın!
bırakın da sermayesi biten ömrümün
hesabını yapayım.

TANI

Seni ölü iken hatırlamıyorum
Tüm hücrelerimi sarhoş eden
Nikotine boğan yazgılar
Bahar bildirileri
Yamalı ceplerimle
Kılıç kuşanmak düştü bize

Seni ölü iken hatırlamıyorum
Harlı bir güneş söyledi türkünü
Çingeneleri indirin darağaçlarından
Sakalsız cübbesiz çoğalan resimlerini
İndirin denize dudaklarından
Hiç saymadın beni

Seni ölü iken hatırlamıyorum
Filizi körpe Filistin
Kırmızıya akan Nil
Adını hizama hep yazandın
Ve aşklarını ve inançlarını
Sığdıramadığın dünyaya

Seni ölü iken hatırlamıyorum
Yani 1071 Malazgirt'i
Tarihin cepkeninden
İhtilal ve devrimlerin uğultusundan
Yemine dalmadan yani
İnandıran Anadolu'ya

Seni ölü iken hatırlamıyorum
Çünkü ben
Sen çünkü
Çünkü diri
Ölüyü çünkü
Diriltir gibi dirilttin beni.

ADINI ANDIĞIM TATLI BELÂMSIN...

Ey sevgili,
Gündüz akşam oldu, batıyor güneş
Gel bana yangın ol, ben sana ateş
Sen bana bahtım ol, ben sana bir eş
Adını andığım tatlı belâmsın

Mevsimlere hazan geldi ne çare
Tek yokluğun böldü beni bin pare
Sensizim, görsene, tek ben bîçare
Adını andığım tatlı belâmsın

Sen mavi bir çiçek, geleceğim söz !
Niçin ağlıyor o kahverenkli göz
Acılı bakışı, zincirleri çöz !
Adını andığım tatlı belâmsın

Derinden derine inerken hece
Yüksek yüksel yüksel semaya süzül
Bırak solsun yıldız, inerken gece
Adını andığım tatlı belâmsın

Gel kurtar ruhumu insin bu perde
Gönlüm meyhoş değil, aşk var bu serde
Bakışınla bir sen, düşürdün derde
Adını andığım tatlı belâmsın

El ele gülerek canım, eşim ol
Kol kola girerek şanı, eşim ol
Diz dize çökerek hanım, eşim ol
Adını andığım tatlı belamsın

Tek seni severim, inan billâhi !
Sözümde hilâf yok, güven vallahi !
Tanrı şahidimdir, inan tallahi !
Adını andığım tatlı belamsın

İYİ ÇOCUKLARDIK

İyi çocuklardık biz..
Sokakta birlikte oynar..
Bölüşürdük ekmeğimizi..
Birimizin annesi ekmeğe yağ sürer..
Diğeri soğuk ayran verirdi..
Gülerek yer içer..
Teşekkür ederdik..
Saatlerce oyun oynar..
Saatler nasıl ilerler bilmezdik..
Düşerse birimiz..
Acıyan yanıyla acırdı her yerimiz..
İyi çocuklardık biz..
Tamam bahçelerden kiraz çalardık..
Kirazları bölüşmeyi göz ardı etmezdik..
Mahallenin kızları kardeşimizdi..
Oyunlarımızda onları incitmezdik..
Bazen yakar top oynar..
Bazen piyes düzenlerdik..
Çoğu gülmeye güldürmeye odaklı..
İyi çocuklardık biz..
Mahalle sokak kültürü..
Hiçbir baskı hissettirmezdi omuzlarımızda..
Bazen çılgınlık yapar..
Uzak mahallelere giderdik..
Yeni şeyler öğrenir..
Dostluğu pekiştirirdik..
İyi çocuklardık biz..
Mehmet, Aptuş, Musa..
Nezahat, Mesude, Ayşe..
Her birimiz ayrı bir dünya..
Her birimiz aynı hayat..
Leblebi tozu kaçırdı genzimize..
Limonata içmeye paramız yetmezdi..
İyi çocuklardık biz..
Bazen küser bazen giderdik..
Ama dönüşlerimiz hep gülücüklerle..
Beş dakika sonra her şey güllük gülistan..
İyi çocuklardık biz..
Zaman ilerledi ve kirlendik..
Sahte dünyalarla tanışıp..
Sahte yüzleri ezberledik..
Acısına ortak olurduk kardeşimizin..
Acısına güler olduk kardeşimizin..
Yalan dolan sardı her yeri..
Yalanları gerçek belledik..
Zaman ilerledi ağabeyler..
Ve biz kirlendik..
Yine de düşse birimiz yere..
İçimden bir parça kopar..
Konar onun düştüğü yere..
Paylaşmayı hiç bırakmadık..
Hayatı, eşyayı ve çevreyi..
Aynı gökyüzü paylaştığımız..
Sahi ağabeyler..
Böğürtlen ister miydiniz?

YEKVÜCUT

Karanlıkta kararlılıkla yürüyorum
Kâh Arnavut kaldırımında
Kâh kırma taşlı yollarda
Caddenin diğer ucunda sokak lambası
Bekçinin elinde fener.

Aydınlatır mı sanırsın içimdeki karanlığı
Söndürür mü içimdeki yangını
Ne karanlık biter
Ne de bu yangın söner
Yorgun argın biçare evine döner.
Aşk acısı çekmeye
Adını zikretmeye
Huzura ermeye

Gün doğdu güneş yüzünü gösterdi
Bu gönül yine hidayete ermedi.
Bir tebessüm bu aşığa yetmedi
Yekvücut olma zamanı,
Karanlık ve aydınlık gibi
Deniz ve yakamoz gibi
Aşk ve âşık gibi
Dileneceğim aşkını
Bir dilenci gibi.

ÖMÜR GEÇER

Ömür geçer yel gibi,
El sallayan el gibi,
Sen kaybettin der gibi,
Kaçar gider şaşarsın.

Yıllar bekler pusuda,
Bir içimlik bir suda,
Yarı geçer uykuda,
Uçar gider şaşarsın.

Yıllar kayar tutulmaz,
Hap değil ki yutulmaz,
Para ile satılmaz,
Alamazsın şaşarsın.

Çok yaşasan yüz sene,
Saniyelik her sene,
Nasıl oldu bilsene,
Bilemezsin şaşarsın.

YOLCU

Ne güzeldir yüreğin sızısının
Gözlerden damlaması
Usul usul
Hafif hafif hissettirmeden
Silinen burun damlaması
Eşlik eder ona..
Yolcuyuz
Kimimiz ardımızda bıraktıklarımızın
Anısına ağlarken,
Kimimiz ardımızda bıraktıklarımızın
Anısına ağlarken,
Kimimiz ardımızda bıraktıklarımızın sevinciyle
Gecenin üçünde...
Koltuğuna yaslanmış, genç, yaşlı
Yürekler neler konuşuyor kendince
Giden yol mudur, yolcu mu?
Kendinden mi gitmek yoksa,
Her gidişin bir varışa varması?
Ümit edilen varoşların sevinç gözyaşlarına varması.
Gecenin üçünde...
Kavuşmaya doğru silinen
Gözyaşlarına eşlik eden burun damlaması...

TELKİN

Kumarbaz sözüdür
Oyun biraz daha dönseydi
Talihim de dönecekti
Çocuklar gibi gürleyerek
Kurduğumuz kahraman cümleler de dönmeyecekti
Her sözde bir hüznün dururken
Biz insanlar can veremedik
Aşikâr unutkanlığımıza mahkûm
Yaşamak nereye varmak
Bir geçit fısıldayın
Dağlar dağlara birikti....

MAVİ KIRIKLIĞI

Huzursuz saat tik takları
Akrep yelkovanla kavgada yine
Ve yine aynı düzeyde kovalamaca
Hasret kokan vuslatlar
Bir adım daha uzaklaşıyor
Yüzyıllık yaşanmışlık ruhlarda
Ne geri getiriliyor zaman ne ileri gidecek takat kalıyor
Huzursuz saat tik takları
Ruh yorgunluğu
Beni çağın gerisine atıyor
Penceremde bir dün batımı doğuyor
Başladığım yerde ben
Kararsız
Huzursuz saat tik takları
Avucumda hezeyan zamanlar biriktiriyor
Artık menekşeler kokar oldu
Tüm morlar maviye çalınıyor
Milyonlarca ben bana gebe
Huzursuz saat tik takları
Çığırkan susuşlarda duyuluyor
Tik tak tik tak tik tak

KİŞMİRİME ÖZLEM

Gökyüzünün sahiline vuruyor hüznüm,
Sana doyamadım ben maviş gözlüm,
Gül gülüşlüm benim, pırlanta yüzlüm,
Yalnızlığa alıştım, sensizliğe alışamadım.

Burnumun direği sizler anam dedikçe,
Ayrılığın çok acıtır günler geçtikçe,
Ben seni unutamam dünya döndükçe,
Yalnızlığa alıştım, sensizliğe alışamadım.

İçimdeki fırtınalar aysberg oluyor,
Dibi görünmüyor, fark edilmiyor,
Alevsiz yangınım hissedilmiyor,
Yalnızlığa alıştım, sensizliğe alışamadım.

Zavallı kalbim yanar, ne yapsam sönmez,
Feryat figan etsem bu acım dinmez,
Rabbim sabır verir, kimseler bilmez,
Yalnızlığa alıştım, sensizliğe alışamadım.

Sadece sensin benim güzel meleğim,
Tatlıların tatlısı benim ballı Peteğim,
Yüce Mevla'ndan budur dileğim,
Nur gölünde yatırsın seni Kişmirim.

KALDI İŞTE..

Bir daha görüşebilecek miyiz ufukta
Birçok sevenimiz, sevdiğimiz var uzaklarda
Beraberliğimiz çay içtiğimiz son bardakta
Kaldı işte..

Yaşananlar hala hatıralarda
Güzel günlerimiz fotoğraflarda
Unutulmayacak isimler hafızalarda
Kaldı işte..

Bütünleşmiştik saygıda, sevgide
Büyüklerimiz ayrılık var derdi de
İnanmazdık.. Bak onlar da geride
Kaldı işte..

Zamanla unutuldu şairlik namımız
Belki de anılmıyor artık adımız
Unutmayanlar varsa onlara da duamız
Kaldı işte..

Geçiyor günler, aylar, mevsimler
Unutanlar isterse unutmadık desinler
Elimizde sadece mutluluğumuzu anlatan resimler
Kaldı işte..

VEFA

Her sabah tomurcuk güller açar Anadolu'mda, güneşe karşı.
Ve parmakları incinmiş ninem şarkılar söyler, toprağa karşı.
Çocuklarımın gülüşleri kuzu seslerine karışır, sabaha karşı.
Ve yığidimin sesi duyulur gür ormanlardan, düşmana karşı.

Ezanlarımın sedası yankılanır Anadolu'mda, sessizliğe karşı.
Ve sen çiçeklenmiş baharlarda yaşanıyorsun, melteme karşı.
Açmamış bir fidan dikilir o gün bin bir zahmetle, kabrime karşı.
Ve aslan gibi yiğit çiğ düşmüş toprağa düşer, ölüme karşı.

Güneşin yükseldiğini görürsün Anadolu'mda, serhata karşı.
Ve genç gönüllerin hicret ettiğini görürsün, çöllere karşı.
Can çekişen insanlığa rahmet olacaksın bilirim, zulmete karşı.
Ve anlı öpülesi genç sen şe hit olacaksın anla, ölüme karşı.

Artık aykırı bir seda yükselsin Anadolu'mda, ummana karşı.
Ve beklenen hasret bitip gözün aydın olsun, günlere karşı.
Ahde vefadır ey vefalım senden beklenen, körlüğe karşı.
Ve karanlıklar aydınlığa dönüşsün Anadolu'mda, hasrete karşı.

İNCİNEN

Gönlüm bu keşmekeşe düşmeden önce,
Bilmiyordum.
Sonra mevsim değişti
Rüzgârlar aynı rüzgârlar değildi.
Sen, gerçek bu diyordun
Benim canım yanıyordu
Beni çıkardığın yolun her yanında
Sağımda solumda her yanımda
Gözlerim seni arıyordu
Bir imdat bekliyordum
Ben bunun kendi savaşımla olduğunu
Sahiden bilmiyordum.
Sen ordaydın, karşımda.
Ama benim canım; uzaktaydın
"Sus diyordun, sus, inleme!"
Kaşın gözün, elin yüzün konuşuyordu
Sen susuyordun.
Üstelik gülümsememi istiyordun
Deli mi bu adam dedim?
Bunu nasıl yapabilirim?
Canım yanarken, nasıl gülebiliyim?
Mutlu olmak mı istiyorsun?
Razı ol dedin, razı ol!
Ben belki de razı olmadım
Ondan bu kadar yaralandım
Acizliğimi unutarak,
Olanı değiştirebilirim sanarak
Belki de başkaldırarak.
Ve sonra nefsim öfkesine yenildi
Kibirden kuleler dikildi
İncinmekle kalsaydı iyiydi, incitti, incitti.
Ateş söndükten sonra izleri kaldı,
Kalbim ruhum hatta aklım; acıyordu.
Çok geç anladım, bana anlatmak istediğin buydu
Her şeyin bir hikmeti vardı
Her hikmetin bir Sahibi
O incinen gönlün içinde bir gönül
O gönlün de sahibi.

EYLÜL

Eylül!

Sen misin şefkat bulutların doğduğu o canan gün?
Varır mı nihayete, doğduğum topraklardan şu sürgün?
Dokunur yeryüzü halısı lütufkâr gri sicimlerle,
Kavuşmalar kırbaçlanır da, ayrılıklar yapar düğün.

Söyle bana, bir aylık beşinci mevsim!
Fakirdir de kalemler, olmaz kâfi etmeye tasvir,
Hakkın kerim sanatı hangi fani tuvalde çizilir?
Isıtır da yürekleri, üşüten rüzgârların ılık tadı,
Gider mi kış güneşindeki beyhude kibir?

Ve başlar...

Erir sermayesi harlı günlerin, muma emsal azar azar.
Müjdeler çehresi takvimlerin, elçisini son baharın.
Bekler mi dersin rüzgârı yaprak, damlaya aç toprak kadar?
Kimine vuslattır Eylül; kimininse mevsimidir hicranın.

Sözleşir rahmet bulutları, yıkanır beşeriyetin kiri.
Kıskanılan tek kokudur o, hasret kusan topraktaki.
Versen de rüşvet zamana, düşer mi yakamdan iki eli?
Kimine aşıkâr tövbedir Eylül; kimininse saklı tesellisi.

Seyreyle âlemleri! Değişir için için, her bir biçim.
Tadarsın cimriliğini yeşilin. Hadi bul cömertliğini güneşin!
Zerk eder yüreğine taze hisler. Sanma kanatlanmaz o güvercin.
Kimine dosttur Eylül kadim; kimineyse O'dur yârine isim.

Oldum Eylüllerin dilencisi, beklerken baharları.
Bir gelgittir deryamda; toplarım sahile vuranları.
Bir yanımlı solur bayramları, bir yanımlı çağlar isyanları.
Kimine kavak yelidir Eylül; kiminin yılgın rüzgârları.

Yine geçmiş on bir ay; akmış takvimler ben durmuşum.
Rüzgârlardan bihaber, yapraklarla savrulmuşum.
Misaliyim Eylüllerin; ne yazlara yaranırım ne kışlara,
Mazilerde güller derip, atilerde soldurmuşum.
Fer bulur mu kuru yaprak, gözyaşı yağmuruyla?
Kederi kader sanıp, peşinden koşturmuşum.

ARAF

Söyle can!
Ne haldesin?
Azapta mı? Rahatta mı?
Bir sızı ki saplandın kalbime
Ev sahibisin...

Bakışların gitmiyor gözlerimden,
Adımların her köşede
Sevdiğin şarkılar ah!
İnletiyor beynimi sesin.
Gülüşlerin..
Bir kediye kucaklayan merhametin..

Bahçede meyveler seni bekliyor
Köşede mangal asılı, sensiz..
Yollar.. Yolunu gözlediği annemin
Yollar artık anlamsız.
Gidenler, gelenler manasız...

Söyle can!
Beni hiç duydun mu?
Elini tutardım, sıcaktın.
Bazen sen de elimi sıkardın, sızıldım
Umut sarardı içimi
Belki derdim belki; yine güzel gözlerin açılır
Açmadın!

Yağmurlar yağdı toprağına
Öyle ki sağanak, gök yarıldı sanki
Ey kalbimin yarası.. Ey sızım..
Değdi mi tenine rahmet?
Hissettin mi?

Söyle can!
Söyle kahrım!
Ne haldesin?
Azapta mı? Rahatta mı?
Bir sızı ki saplandın kalbime
Ev sahibisin...

DÜŞLERİMSİN

Yedi kemerli köpründen doya doya geçemedim.
Kadı çeşmesinden kana kana bir tas su içemedim.
Hayatta çok şeyden geçtim ama senden geçemedim,
Aşımsın, işimsin, düşlerimsin güzel Bafra'm.

Kızılırmak'ın yanı başında nazlı nazlı akar.
Kapıkaya'dan insanlar dünyaya bakar.
Güzelliğin ismini akıllara çivi gibi çakar,
Eşimsin, güneşimsin, düşlerimsin Bafra'm.

Tarihinin belgesi gibi durur asar kalesi,
Üzerinden eksik olmaz güzelliğin halesi,
Bitmedi bitmeyecek tütüncünün çilesi,
Başımsın, yaşımsın, düşlerimsin Bafra'm.

Tadından yenmez kavunun karpuzun,
Yaylalarda meleşir koyun ile kuzun,
Senden ayrı saniyeler yıldan uzun,
Hasretimsin, düşlerimsin Bafra'm.

Bir başka renktir şu kuş cenneti.
İnsanların bilir şükrü ve minneti,
Aklından geçirmez Bafralı ihaneti,
Bayrağımın, kumaşısın, düşlerimsin Bafra'm

Ramazanda şenlenir sokaklar sele sepet ile
Yediden yetmiş nice maniler gelir dile,
Yedi kıtayı tek tek gezsene de nafile,
Eşsizsin, teksin, düşlerimsin Bafra'm.

Bilaloğlu hüznünü, sevincini sende saklar.
Senden ayrı kendini gülmeyi yasaklar.
Günü geldiğinde, düşünce saçlarına aklar,
Ecelimsin, kıyametimsin, düşlerimsin Bafra'm...

TEK BAŞIMA

Bir hayalim vardı
Sizinle
Yıllar öncesine dayanan
Hızlı ve sessizce geldi geçti yıllar
Anlamadan anlayamadan
Sizler büyüdünüz gençler
Çalıştınız çabaladınız
Yorulduunuz uykusuz kaldınız
Bu vatana bu millete koşunuz
Hizmet etmek için
Şimdi ayrılık vakti
Yolunuz açık olsun
Şimdi siz hayallerinizin
Peşinde koşarken
Ben de
Hayallerim gerçekleşirken
Öylece kalakaldım masamda
Tek başıma

BEKLEYİŞ

Yine yağmurlu bir gündü sevdiğim:
Damlalar iniyordu yeryüzüne...
Cama vuruyordu yağın her bir damla.
Bulutlar sanki gidişine ağlıyordu...
Kayıtsız kalamıyor ben de ağlıyordum...
Gözümü ıslatan yalnız yağmur değildi,
Sendin sevdiğim...
Hasretin yağıyordu damla damla yüreğime...
Her bir damla acı veriyordu seven gönlüme...
Sevdiğim...
Bir gün geleceksen yine yüreğime,
Seveceksen bir ömürlük,
“Yârim” diyeceksen bu kez,
Sırça köşkünden tahtımı al da gel!
Yol ol yüreğime, yoldaşın olurum gel!
Kar da yağsa dağları aş, yol bul gel!
Bir bahar tazeliğiyle gel ömrüme..
Yağmur gibi sağanak gel...
Seninle dolsun gözüm yaşım.
Baharları getir karla kaplı gönlüme,
Çiçek açsın tüm ruhum bedenim.
Papatyalardan örülmüş taç getir,
Saçlarıma özenle tak sevdiğim...
Sımsıcak bir bakış yeter içimi ısıtmaya.
Gözlerime fer ol, kelimelerime sırdaş.
Güneş gibi doğ pencereme usulca...
Huzur ver sevdiğim sadece huzur...
Sende “ben” bende “sen” varken “biz” oluruz,
Mutluluk kol gezer dört yanımızda.
Seni bekliyorum sevdiğim!
Uzun sürse de seni beklemek,
İnan bu bekleyiş her şeye değer...

ÇATLAMIŞ NAR

Bir pencere açıldı mı mavi göklere
Ümidi perdelemeden kara bulutlar
Rengârenk uçurtmayla yükselsek ya hayallere
Batan güneşe ağıt eden papatyalar
Oysa can atar yakamoz geceye
Ha bir de ateş böceği çıktı mı?
Gece ansızın önüne
Aydınlatı mı dünyanı çepeçevre
Esiyor güz meltemi yine
Bir lavanta dalının mor çiçekleri
Yaymış o güzel kokuyu bize
Sabahın seherinde dağların ardından
Odamı aydınlatan güneş
Papatyalar neşeyle doldu yine
Narlar kızarmış
Üzümler tatlanmış
Yazın kuraklığıyla çatlayan topraklar
Eylül ün yağmuruna sığınmış.

ÇOCUKLUĞUM

Seni özledim çocukluğum seni
Yeniden çocuk olmayı
Yeniden annemin babamın elinden tutup yolda yürümeyi
Pamuk şeker alıp pembe renkli hayaller kurmayı
O balonu her elime aldığımda bir gün yükseklere uçmayı
Saçlarını canı acır diye tarayamadığım oyuncak bebeklerimi
O çocuk kalbimi
Çocuk ruhumu özledim
Şimdi ruhum bile kalmadı eskisi gibi
Ben seni özledim çocukluğum
Tekrar gel olur mu
Sen tekrar gel
Ve ben hep küçük bir çocuk olarak kalayım.

KUMDAN KALENİN PRENSESİ

Soğukluk var içimde
Düşler sokağında ayrılığın sesi
Gökyüzü buruk, kimsesiz şehirde
Ay ışığında akar, huzur çeşmesi
Suskunların hayal bahçesinde.
Biçare kaybolur kusurlar
Derinlere akar feryatlar
Soğukluk var içimde
Loş ışıktaki kaldırımlar
Sessiz ve yalnız diyarlara
Kilit vurulmuş prangalar
Dizginlenmiş mavi ve yeşil
Uçar kanatsız kuşlar.
Zincir vurulmuş mazilere
Kardeş olmuş menekşe ve gonca
Geceler sarhoş, çekilir sefa
Gökyüzü akar gözyaşlarında
Kumdan kalenin prensesi
Duy artık sesimi
Kelebek ömrü hayat, ertesi sabah

BÜYÜYÜNCE

Bilemezsin sevgiyi nefreti
Kemale ermedi aklın, daha gençsin
Büyüyünce dersin iyi ki gitti
Bu yaşta hicran çekmemelisin

Anlayamazsın kime baktığını
Sanma tek seni seviyor
Efsunlu gözleriyle, bükerek dudağını
Kim bilir kimlere heyecan veriyor?

TAVUS KUŞUNUN KUYRUĞU

Kayboluyorum renklerin içinde,
Çırpıyorum her birinin üzerinde.
Sanki toprağın içindeyim
Orada eğlenmek tek isteğim,
Yağmur yağdıkça ıslanıyor,
Eriyor toprak, çamura dönüşüyor.
Çırpıyorum kahverenginin üzerinde.
Gökkuşağının üstünden kayıyorum
Tatlı mı tatlı, şeker mi şeker,
Birbirine karışmış sanki bütün renkler.
Boyumu aşmış çimlerin arasında koşuyorum,
Her köşesi hayat dolu,
Yeşil renginde çırpıyorum.
Ve en sonuncusu,
Dünyanın büyük bir alanını kaplayan su,
Görüntüsü muazzam olan,
İnsanı esir alan,
Dalıyorum denizin lacivertine,
Dalıyorum o güzel görünümüne,
Dalgalanıyor aheste aheste,
Kaybediyorum kendimi, onu izledikçe,
Kayboluyorum ben, lacivert renginde.
Tavus kuşunun izlemeye doyamadığım o güzel kuyruğu,
İşte, tüylerinin renklerinde çırpındığım bu.

AŞK MAKAMINA

Ruhumu sıvazlayan bir gül kokusu,
İnşirahın kanatlandığı geniş bir yürek,
Hacer-ül Esved'i gördüm sanki
Çaresizler dergâhına diz çökerek.

Dört bir yana esselam!
Şadırvana, minareye, kubbeye...
Cefası güzel Rabbim
Hüzün gördüm keleşin yüzünde.

Sahibim, tabibim, Rabbim
Sana hakkıyla hamdettim diyemem.
Boynum eşiğindedir,
Sana yanıyorken dünyayla muhatap olmak istemem.

Huzurunda edeple yalvarıyorum,
Sabırsız gönlüm sevgiliyi andıkça yandım.
Sen şahidim ol,
Hakkımda vereceğine canımla razıyım.

Ağlasam gözyaşım, uzatsam ellerim yok.
Kanadım kırılırsa semada uçmadan,
Yıkılırim büsbütün,
Soluverirsem tek bir gonca açmadan.

Gül'e yar, hem-hal olmak isterim.
Ey Rabbim!
Vuslatı ahirete ertelersen,
Yine bin şükürle elhamdülillah derim.

AKŞAMÜSTÜ

Sözcük avlıyorum bulmacalarda,
Geometrik çatılar
Huzursuzluk balkonlar ve ezan bekleyen tatil çocukları.
Paralar düne göre daha bozuk.
Çok zamandır tüten baca yok,
Üzüm asmasında dolanan dışarı kuşları.
Parkları olmayan bu kentin çocukları
Misket oynuyor dar sokakların aralarında
Ilık, kırmızı bir akşamüstü
Ve nihayet ezan okunuyor
Herkes evine dönüyor, sen gelmiyor musun?

AĞLAMA ÇOCUK

Ağlama çocuk
Ağlarsan
Bırakıp gider bulutlarını güvercinler
İncinir gök kubbe,
Titrer yeryüzü
Bir çocuk
Üşür elleri koynunda
Bir adam vurulur kederinden
Ağlama
Ağlama melek yüzlü
Ağlama güzel gözlü
Akmasın gözyaşların
Ümitsiz
Kırpiklerinden süzülmesin hüznün
Sen ağlarsan
Toprak susuz, geceler uykusuz kalır
Bu kahrolası şehirde
Ağlama çocuk
Sen ağlarsan
Tüm ağaçları devrilir ömrümün
Şiirlerim yetim kalır
Öksüz çocukların kalbinde
Sen ağlarsan
Kırılır kalemim
Kor düşer yüreğime
Bölünür uykularım
Kırık bir kemanın
İçimi sızlatan namesinde
Ağlama melek yüzlü
Ağlama boncuk gözlü
Gözlerin bulut senin, gözlerin yağmur tanesi
Sen ağlarsan,
Yitirir mavisini deniz
Vadiler kelebeksiz kalır
Zemheri ayazı sarar baharlarımı
İşte o zaman
Ölürüm ecelsiz.
Ağlıyorsun bak çocuk
Kırpmadan tel tel kırpiklerini
Duymadan içimde kopan fırtınaları
Faili meçhul denizlerde kayboluyorsun
Hırçın dalgaların
Nasırlı avuçlarına bırakıyorsun ömrümü
Küsüyorsun yosun kokulu hayata
Ve bırakıyorsun beni
Viran olmuş çocukluğumun enkazına
Ağlama
Sakin ağlama çocuk
Sen ağlarsan kıyametler kopar yurdumda.
..

BÖYLE BITSİN

Fazla melankolik sulara yüzüyorum
Adım aklından geçiyor mu bak saatine sevgilim
Ajitasyona sığındım kelimelerle ne gelir elden
Yazıyorum bir şiiri asparagas kusuruma bakma
Entelektüellilik çabası gütmüşüm yine demagojiyle
Değil bunlar imitasyon sevgilim

Klasifikasyonlamak istemem lakin komplike rüzgarlar estiriyormuşum
Tüm mantalitenle yanıtla sevgilim
Pejmürde paradokslarda parametrik perspektifler mi sunuyorum sana
Pragmatikliğine veriyorum cevapsızlığını sevgilim

Şayet rastlamasam semptomlarına sevginin
Temaşa etmem sana teveccühle
Bu şiir de böyle bitsin o vakit sevgilim
Abesle iştigale karşıyım neticede.

İçimden dedim beraber yürüelim olur mu
Varsın gemilerimizi taşıyamasın sular
Varsın yarı yolda uyuya kalsın
Bize gönderilen bahar...

İbrahim TENKECİ